

הרדוקויל מט"ל
מליטבת ועדת הכספים
מיום ד' סדר מ' תשי"ד - 3.3.54
בשעה 09.00

השתתפים:

חברי הועדה:

- י. גורי - היו"ר
- ח. טריטב
- א. גניחובסקי
- ש. דלין
- ש. בז'רנו
- ק. לוז
- א. הרצפלד
- א. איזלינג
- ח. רובין
- ה. סדר

מוזמנים:

- מר שטנר - זמנל רשות הפיתוח
- מר בן-זכאי - מטעם רשות הפיתוח
- מר נייר - מטעם רשות הפיתוח
- מר לבדנר - מטעם המוצר
- מר מנדלסון - מטעם המוצר
- מר קיסרון - מטעם משרד המשפטים
- מר בזק - מזכיר הועדה

סדר-היום:

הדיון בתקציב - סעיף רשות הפיתוח.

היו"ר י. גורי:

אני פותח את הישיבה.
 במסגרת הדיון בתקציב נפתח היום
 בשני סעיפים: האחד - רשות הפיתוח ומכירת בתים - 6 מלייון
 לירות, ובהכנסה המועברת לרשות הפיתוח 1,750,000 ל"י והוא
 הדיון בתקציב ההוצאה, למעשה כולל סעיף זה 3 דברים: רשות
 הפיתוח, האפוסטרופוס על נכסי נפקדים והמטובה על רכוש האויב.

אני הייתי מעדיף שנפתח בשאלות, ומר
שטנר, בשעת מתן התשובה, יוסיף מה שירצה להוסיף, כי
הדברים פחות או יותר ידועים ומין צורך בסקירה כוללת.
נתחיל מהכנסה מועברת. רשות הפיתוח - 1,750,000 ל"י;
האפוטרופוס על נכסי נפקדים - 273,250 לירות; המטונה
על רכוש האויב - 78,240 לירות.

היות ומין לחברים שאלות, יפתח מר

שטנר.

מר שטנר:

כל המקרקעים הנמצאים בהנהלה מרוכזת
מתחלקים ליחידות אלו: א. רשות הפיתוח.
רשות הפיתוח שעסקה עד לפני שנה רק במכירה, קבלה, לפי
חוקה שעשה עם האפוטרופוס על נכסי נפקדים, את האדמיני-
סטרציה והגבלות של כל הנכסים שהיו מוקנים לאפוטרופוס
על נכסי נפקדים. ולכן רוב העובדים שהיו אצל האפוטרופוס
על נכסי נפקדים עברו לרשות הפיתוח. האפוטרופוס על נכסי
נפקדים בשמר כיחידה מיפסית והנהלת חשבונות לתמורה
שמקבלים, ולשם שחרור נכסים לנפקדים. וזוהי היחידה השנייה.
היחידה השלישית זה האפוטרופוס על נכסי גרמנים והמטונה
על רכוש האויב.

ענין נכסי הגרמנים נמצא עכשו במו"מ
עם הממשלה הגרמנית. והמוסד של המטונה על רכוש
האויב אינו קשור עם נכסי הגרמנים. דוקא ישנם הרבה נכסים
מוחזקים על ידו ומוקנים לו, ומענין שמספר שניה כל כך
רבות לאחר מלחמת העולם השנייה, עדיין מופיעים יורשים של
אנשים שנכסיהם מוחזקים על ידי המטונה על רכוש האויב,
ומקבלים את הרכוש הזה בחזרה, אם כי עברו כבר שנים רבות.

מקרקעים שמטמיה את הממשלה באופן
ישיר, אלה הם מקרקעי הטריבה, וכל היחידות הללו מרוכזות
באגף הנכסים בתוך משרד האוצר המשלב ומתאם את הפעולות
הללו.

לפי התקציב שלפניכם, כל היחידות
הללו, אריכות למנות. 749 עובדים. היחידה הגדולה מבין
יחידות אלו, זוהי רשות הפיתוח עם 603 עובדים. רשות
הפיתוח מטלח 3 פונקציות עיקריות: א. אדמיניסטרציה של
הנכסים הן נכסים עירוניים והן נכסים קרקעיים. כבר
היתה לי הזדמנות בפני ועדת הכנסות, בתפקידי כאפוטרופוס
על נכסי נפקדים, להרחיק את הדבור על נושא זה, ואינני
רואה צורך עכשו לתת הרצאה מקיפה, כי הועדה דנה בכל
המטריה הזאת. מגיד רק שהרכוש העירוני מקיף 60 אלף
חוזים, שמה - 50 אלף דירות ו-10 אלפים בתי עסק. מרכוש
זה של 60 אלף חוזים, 45,000 אלף נמצאים ב-3 הערים:
ירושלים, יפו וחיה, וזה נמצא באדמיניסטרציה ישירה של
רשות הפיתוח, והיתר נמצאים במקומות קטנים אחרים, ששם
אחדנו את הדבר בתוך חברת "עמ"ד", נהיה פועלת בענין
זה של החכרת בתיים אלה בתוך סוכן של רשות הפיתוח.

החלק החקלאי כולל בעיקרו שני דברים:
קרקעות במידה שלא עברו לקק"ל - ומסרתי לוועדה ששני
שלישים הועברו לקק"ל, ושליש יתאף הוא מגיע למלחן דונם,
הוא מוחכר ובממצעות משרד החקלאות שפועל כסוכן בשביל
רשות הפיתוח. אנו חשבנו כי מוטב שמרד החקלאות יעסוק

בענין זה, כי הוא גם נותן הלוואות, ובצורה זו או אחרת הוא מעודד לעבד את הקרקעות.

מה שתופס במסגרת המחלקה החקלאית כ-90 אחוז, זה משיק הפרדסנות, שהוא כולל עוד כיום 25 אלף דונם פרדסים בוגרי פרי, שמבחינת היבול משתווים ליבול הכללי של הפרדסנות בארץ, גם ביחס לייצוא. זהו כמובן משיק גדול ורחב, וגם לא מן הקלים ביותר, כי הישפחה הם גם מחוץ למסגרת, חלק במשולש וחלק בדרום, ואלה מהווים פרובלמות יותר.

החלק השני בוגע למכירה. בכלל הכוונה שלנו למכור את הרכוש במסגרת החוק, והחלטתו השנה לתת הקלות מיוחדות לדייריה היושבים בבתיים אלה לרכישת הדירות ובתי העסק שלהם, ואנו נותנים אפשרות של קרדיט בתשלומים כדי שאנשים יוכלו לרכוש את הדירות.

מינבני יכול להגיד שעד כה יצאנו לדרך המלך בשטח המכירה. ישנם גורמים שונים לכך, ואני מוכן לסנות את השנים העיקריים שלהם: א) המצב הכלכלי השורר בארץ; ב) שכר הדירה הנוכחי מינו גורם מניע לרכוש את הדירה ואת הנכס.

התפקיד השלישי המוטל על רשות הפיתוח בוגע לביצוע חוק רכישת מקרקעין, שהופעל השנה, ואשר בעקבותיו יועברו לרשות הפיתוח חצי מיליון דונם, שיגרום לתשלום פיצויים או מתן קרקעות אחרים.

נוסף לכך רשות הפיתוח עוסקת גם בהקמת אזורי תעשייה ובפיתוח שטחים. אזורי הפיתוח והתעשייה של רשות הפיתוח נמצאים בכל הארץ, גם במקומות הקטנים יותר - באר שבע בדרום וחלסה בצפון.

מתוך 749 עובדים הנמצאים בכל היחידות, 603 לפי תקציב זה, הם ברשות הפיתוח. אמרתי כבר שהאפוסטרופוס לבכסי בפקדים ביאר כיחידה משפטית, שאליה מופנות תביעות הנפקדים, בעיקר בפקדים הנמצאים כאן, ואנשים החושבים את עצמם שאינם בפקדים ואינם יכולים להוכיח זאת. יש לראות שעד גמר הסופי של שאלת רכוש הנפקדים, אם על-ידי מתן פיצויים או בצורת הסדר אחר - יחידה זו תהיה קיימת. בכל-אופן, לגבי שנת התקציב הקרובה היא קיימת, והיא דוגמת להבטחת הרכוש הקרקעי. ישנם הרבה קרקעות שעדיין בעלותן אינה ברורה, והאפוסטרופוס צריך להופיע כתובע של קרקעות אלה. כך שתפקידיו קשורים במסגרת מצומצמת, ובמקום שהיו לו קודם 855 עובדים, נשארו עכשיו 85 בלבד, כי הנכסים כשלעצמם עברו לרשות הפיתוח.

הממונה על רכוש האויב, האפוסטרופוס על נכסי הגרמנים, מעסיק 13 עובדים, לפי הצעת תקציב זו. זאת תהיה בעיקר פעולה של הממונה על רכוש האויב, כי יש להניח שכל הרכוש של נכסי הגרמנים, לאחר ההסדר שיהיה עם הממשלה הגרמנית, יוקנה לרשות הפיתוח, כמו שכבר עבוד רכוש הכנסיה הלוטרנית, וגם הרכוש החילוני של הכנסיה הקטולית יעבור, אם יבוצע ההסכם, כי בינתיים קמו עליו מערערין מחוגי

הכביסה גופה, ולי כרור אם התכנה יבוצע.

המגף האחרון הוא מגף מקרקעי המדינה, הכולל את כל הקרקעות הדרושות למימון המטלה וכל העולות ההפקעה בעיות הן לצורך המטלה, הן לצורך העיריות והן לצורך גרמייה אחרים. מגף זה מונה בסך הכל 48 עובדים.

לגבי מספר העובדים, חלה ירידה. ועדת לבון על ידי ועדת מינהל בדקה את כל המגבה והמספרים, ובעקבותיה גמרו פטורים אל קרוב למאה איש, ומספר העובדים שהיה בגובה עברה - 1000 עובדים, ירדנו בתקציב הנוכחי ל-749 עובדים. למעשה נצטרך ממספר העובדים המעוסקים כיום להוריד בכל היחידות הללו בערך 25 אחוז, בכדי להתאים זאת למספרים בתקציב.

מ.א. בניחובסקי: כמה פקידים מתעסקים בזה בעמידה?

מר שטנר: 90.

ח. רובינ: הייתי מבקש להסציג לנו את החנוזה בין האוטוטרופוס על נכסי נפקדים ורשות הפיתוח בקיר להעברת הנכסים ממוסד למוסד.

ועתה, יש לי כמה שאלות:

א. כיצד יועל עכשו שחרור הנכסים של נפקדים, שהאוטרופוס מכיר בהם שהם נפקדים, אחרי ההרכוש שלהם עבר לרשות הפיתוח? או האם הועברו לרשות הפיתוח רק נכסים מסוג זה שאין עליהם תובעיה?

ב. מדוע מר שטנר כהאוטרופוס על נכסי נפקדים ובחרתי לרשות הפיתוח, לא יפתח מצדו יזמה לחסול המושג הזה של "נפקדים".

ג. מה הבחינה הקובעת בגביצוע החוק של החזרת נפקדים?

בנו"ר י. גנרי: בשבוע שעבר פתחנו בדיון עם האפוס-רופוס בעקבות השאלה שהעלה מר גרם בכנסת. מטעם הבירור בתקנים שלא בנוכחותו ולא בנוכחותך, אבל הטאצנו את הפרוטוקול, וזכנו צריכים לסיים דיון זה עם האוטוטרופוס במוסד נפרד. על כן הייתי מבקש לא לשלב את שתי הפרשיות. אנו דנים כרגע בתקציב.

ח. רובינ: אנני רוצה ליימול שאלה נוספת: כיצד אפשר למנוע הקפרות שאין בהן שום דבר פרט להתערותו של החוקר הרשמי?

מהי התם רה יצריכה להשתלם לגרמניה על פי הסו"ס שמתגלה אתם בקשר לרכוש שיעבור לרשות הפיתוח, ובאיזו צורה יש לזה גטוי תקציבי?

מה הם האמצעים שבהם נוקטת רשות הפיתוח כדי למנוע שחיתות וזני סדרים במיכרת נכסים?

ש. דיין: האם אפשר לדעת באיזה תנאים ובאיזה מחיר נטכרו לקק"ל ה-2 מליון דונם קרקע, ומה

הם היוחסים הכספיים בין הקק"ל לבין המטילה בעניין זה, ובידי מי נמצא המליון השלישי?

מה הן פעולות הפיתוח העושה רשות הפיתוח?

נדמה לי שרשות הפיתוח מוגבלת במכירת נדמה מקלטית. הייתי רוצה לדעת, מה היא מכרה, כמה מכרה ואיפה סוגי קרקע ורכוש אחר מכרה.

מה שנוגע ל-25 אלף דונם פרדס, מדי פעם הופיעה תביעה לחלק את הפרדסים בין המתיישבים. שמעתי שנעשית פעולה כזאת. הייתי רוצה לדעת מהו המצב הסדויק בעניין זה.

כמה בתים נטושים נמכרו, באיזה מחיר מוכרים וסדוע אין מוכרים יותר; האם מתוך חוסר קונים, או שישנה סדיניות אחרת?

לא שמענו ולא כלום על מטעי האומה, האם זה אינו שייך לרשות הפיתוח?

מה המצב ביחס למושב בן-עמי שבו נשארו כמה משפחות ערביות?

בקשר לתביעות החמורות, הפוליטיות והמוטריות לגבי הנפקדים, אם ננהג ביחס ליברלי יוצא מן הכללי, האם אפשר להעריך בכמה זה יעלה לנו? אם זה מסתכם בסכום שהוא ביכולתנו, אולי צריך לגמור זאת כך או אחרת?

י. פורדר:
טר שטנר דבר על קשיים במכירת רכוש, ואטר כי אחד מהם הוא - המצב הכלכלי. הייתי רוצה לדעת מה הסדיניות ביחס למחירים, כי לי נדמה שזה גורם שיכול להקשות על סדיניות המכירה. אני מתאר לי שהמשלה צריכה לדרוש מחירים מתקבליו על הדעת.

מה הן כוונות רשות הפיתוח ביחס לפרדסים הנמצאים ברשותה לתקופה של השנתיים הקרובות?

באוצר יש מחלקה לקרקעות סדינה. זוהי מחלקה מכוונת לפי גדלה. האם טר שטנר אינו חויב שאפשר לרכז את כל הקרקעות באדמיניסטרציה אחת, כי אני מתאר לי שעל ידי כך אפשר לחסוך הרבה?

מה הם הסכומים שאתם שילמתם לנפקדם, אם שילמתם בכלל?

ש. בז'רנו:
לפי דעתי קשה מאוד לדון על רשות הפיתוח על יסוד החטר שעומד לרשותנו. רשות הפיתוח איננה משרד ממילתי רגיל. היא דומה יותר לחברה, לעסק; יש לה אדמיניסטרציה של הרכוש, רכוש שיש לו ערך וצריך ליצא בהוצאות, יש לה אמורטיזציה, הוצאות החזקה ורכוש שנותן הכנסה. ניקח למשל, את ה-25 אלף דונם פרדס. יכולתי לתאר לעצמי שנקבל חשבון על אדמיניסטרציה זו, מה זה שווה, מה היו ההוצאות בשנת התקציב להחזקת הרכוש הזה, מה ייתה ההכנסה; כלומר - מאזן

סלג והוצא הדין לגבי שאר המגפיים. רק אז, נדמה לי, נוכל לקבל תמונה מתקבלת על הדעת של המסדר הזה. ואני שואל, מדוע רשות המלחמה אינה מדרוסת סמננים כמו כל חברה. ואני מבקש, אם אפשר, לקבל מבליזה מסוג זה על אדמיניסטרציה זו.

ועוד שאלה ביחס למדיניות מכירת הנכסים. ראשית כל התחלנו מאוחר מאד במדיניות זו. היינו צריכים להתחיל בה באותן ימים כאשר היה עודף כספים בשוק על סנת לסמוג את העודף הזה. אבל אני רוצה לשאול, האם אותם דברים שצריכים להסכר, אינם צריכים להסכר על ידי סכרו צבורי? אני עוד לא סעתי על סכרוזים שנעשו על ידי רשות הפיתוח, ואינני מתאר לעצמי שיש דרך אחרת למכירת רכוש כזה.

א.מ. גניחובסקי: מהסטוריה הסופיעים בתקציב אנו למדים, שסעיף המשכורת גדל מ-160 אלף לירות עד 1,344,000 לירות. אני רוצה לדעת כמה פקידים עבדו קודם מצל האפורופוט על נכסי בפקדים וכמה ישנם כיום ברשות הפיתוח.

אני רוצה כגון דבר נפלא, ואיננו באף תקציב אחר - עובדים נוספים שנתקבלו במשך השנה. אני כעם הארץ מבקש פירוט הפקידים ותפקידיהם.

מה פירוט הסכום - 20 אלף לירות לשכר דירה?
לטעם מה רזרבה של 20 אלף לירות?

אינני מבין מדוע צריכים מטלמי המסים בישראל להסקעסכום של בערך 1,8 מיליון לירות ברכוש שבו גרים אנשים חנם? האם אותם אנשים הגרים ברכוש זה, אינם יכולים לאת בהוצאה זו? לדעתי, צריך למחוק בכלל את כל התקציב של רשות הפיתוח, כי מטלם המסים אינו צריך לשאת בזה.

כן ראיתי לדעת, אם מוכרים נכסים בתשלומים או לא?

א. הרצפלד: בבעיה זוטל רשות הפיתוח, יש לי שאלה עקרונית, וגם שאלה קונקרטי-טעשית. מדברים על מדיניות. הייתי רוצה לדעת מה אנו רוצים טרשת הפיתוח, ורשות הפיתוח - מה היא?

לדעתי, אם ישנם בתים ומחלקת עמידר עוסקת בהם, רשות הפיתוח אינה צריכה לעסוק בהם יותר. לדעתי רשות הפיתוח זוהי צורת מעבר לניהול העניינים וסדורם מבחינה טכנית ופרינציפאלית.

בזמנו החלטנו החלטה עקרונית ביחס לקרקעות, אבל החלטה לחוד, וטענה לחוד. חכנסת החליטה שכל הקרקעות החקלאיות עוברות לקק"ל. נכון שהקק"ל חייבת כבר לאוצר 100 מיליון לירות. אבל אני חושב שהיא יכולה להיות בר-סמכא ל-200 מיליון לירות בהיוק כמו רשות הפיתוח.

מה צוגע לפרדסיס, הרז ליבט
פרדסיס נמצאין ספון לחתי בות. ה כל הפשוט מחליב
יפודס הנמצא על ידי יטוב חקלאי, צריך להעבירו לרשות
הי רב. מדוע לא יטלי האוטורונוס אחי ולחמיד את רשת
אירדסיס הנמצאין בריומו? הנה יטבו צריך לספל בהם. ומה
הנה לא יטפל בהם בכנס כספי רבייה, כי לא יהיה צורך
בפקידים הירד רשתוי ביה יטלו בזה, מה יטבו פרדסיס פעל
ידה יין יטובין, תמכור לי יותם, ומגי מוכל להעלות מסקום
זה י רב חקלאי.

בזמנו החלטנו החלטה עקרונית, וכל
אדמה חקלאית, כולל פרדסיס, ייכת לעם, ללאונ. מר יטבר,
תפקידן לחסל את רשות הפיתוח, וכל יוט קודם, זה לטובת
המדינה ולטובת הענין. הלא מה? מני מבין זה תהליך מסויך.
מכל מני צריך לבעת מני חקדנו בתהליך זה מדי יבנה בנה.

י ענין סינחד ביחס לאוניברסיטה. היבני
יכור לסכול את הנהי בו מתונה האוניברסיטה במדינה הוות.
וכמן ייבנה סאלה עקרונית - מי צריך לתת קרקע לאוניברסיטה.
קק"ל רוצה לתת את הקרקע, אבל רות הפיתוח רוצה לנגות את
האוניברסיטה. מני מודיע לכם: האוניברסיטה לא תקבל קרקע
שונה מייבנה החלטה שריות הפיתוח ממסור את הקרקע לאוניברסיטה.

ח. מריאב:

כל מה שמר חבר הכנסת הרצלילד בטוב
מסביב ליטלה כללית-עקרונית - מהי
רשות הפיתוח. מנו דברנו על הלה זו ליבני יבנה ולמני
שבתים, ודעתנו היתה, האוטורונוס יו ריות הפיתוח זה ענין
ארעי; זהו נסמן להתזיק את הרכוז בשלמות ולחסל דעת
במחירות המיידית.

כמיר מנו מדברי על קיסוצים בתקציב,
מוטריס לבנו, ול עמיס יצדק רב, ייין לקיץ ביריותם כמר-
סעד, בריות והנוך. כמיר מנו מגיעים לסעיף זה, הוצאתו
היה די גדולה, בצדק בריכה להיטל הסאלה: הנה הוצאה זו מוצדקת?
מיר ללכת בדרך יעליה דמר חבר הכנסת ז'רנו, וצריך לרשות
את רשות הפיתוח, היה מעין עסק, מתנהלת באורה מסכובית, ומה
כסובן כל העסק הזה, ככל עסק, צריך ל את בהוצאת החזקתו.
לנו היבנה ברורה התמונה. בתקציב מופיע סכום מסויים להוצאות,
ומתו סכום מופיע בהכנסות, ומנו התקציב הזה מתמזן. מכל ישנו
עוד סעיף על 6 מליון לירות הכנסה מר רות הפיתוח ומכירת בתים.
כמה זה שריות הפיתוח וכמה מסכירת בתים - קפה לדעת.

מה מנו הולכי בדרך ל היסול - כפי
ישמר מר הרצלילד - הבה ברמה מה עריות בכיוון זה. יש עוד
25 מלף דונם פרדס. ביטלת היטלה, מה נע ה בכיוון זה שדברנו
עליו - ונדמה לי יבנה הוצאת לבנו - לחסל קודם כל את עיבוד
הפרדסיס על ידי האוטורונוס. מני מוכרח להגיד למר הרצלילד,
יכונן הדבר שהחלט עלידנו שכל אדמה חקלאית צריכה להיות מייכת
לקק"ל, אבל זה היבנו חל על הטעמי ועל כל הנמצא על האדמה.

(המשך הישיבה רשמה רש)

ר.ט.

א. הרצה:

אילו רוצה לייצג את הרכוש, שמצד אחד נוספים כי מוכרים גם הפרטים האלו במידת האפשר, ומצד שני מעמידים קצתם כאלה הפרטים, שמינו יכול בעוד מניח לקנות את הפרטים. אם דורשים היום 800 ל"י לדגם פרטים מעובד, הריבי חושב שזהו מחיר טובה ביותר.

אולם, מדוע אין המוצר מסכים למפגרות של השלומים, אלא מסכים רק למפגרות של השלום אחד בלבד. האם כדאי לו יותר להחזיק את הפרטים ולא למכור אותם עד שימצא את אשר יוכל לשלם הכל בבת אחת? מהי המדיניות במקרה זה?

ברצוני לדעת, אם רשות הפתוחה טיילת מסים לממשלה ולרשויות המקומיות בעד הרכוש?

אילו יכול שלא להצטרף לטענתם של חברי-הכנסת בז'רבו ובליזובסקי, כי יש לקבל את הפירוט של כל הוצאות רשות הפתוחה. חבר-הכנסת גבליובסקי דבר כמון על מוטפת מקיילים, ואת זה בכון - הרי זה דבר שיש לבררו.

אילו חושב שנוכל לאסר את ההוצאות בטענין זה, אלא אם נדע בתוכן מדוייק כיצד מתנהל המוסד הזה.

היו"ר ל. גררי:

אילו חושב שאת כל השאלות אשר נשאלו פה על-ידי חברי הוועדה, אפשר לצמצם בשאלה אחת רצרה ותמציתית:

לפני שנה הצהיר בפנינו הר שטבר, כי המדיניות של המוצר היא, לרמות את הקופת המעבר של רשות הפתוחה כמוסד בתקופה קצרה ככל האפשר. הוא אמר לנו, אם זכרוננו אינו מטעה אותי, כי זה יהיה תוך 2-3 שבועות. השאלה הנשאלת עתה היא, מה הצעדים שנעשו על-ידי רשות הפתוחה במשך השנה האחרונה, כדי לבצע את המדיניות הזאת, ומה המכשולים שבתקלה בהם, ואשר טבעו טובה את הביצוע המלא של התכנית?

א. צילינג:

אילו רוצה לחזק את דרישתו של חבר-הכנסת בז'רבו, שבקשר עם הדו"חות שאנו מקבלים מהממשלה, אנו צריכים לקבל דו"ח מעסי, שאריך להקיף במעף הרגיונה גם את רשיונות הנכסים וכד', ואת הפעולות שנעשו בהם השנה ומה"כ בכל שנה ושנה.

הר שטבר:

אענה תחילה לטענתו של חבר-הכנסת גבליובסקי, כמילד משלם המסים לצורך עוד להוציא מסמך על מנת לתת טובטידיות לכל אותם האנשים הנהנים מרכוש זה, או לתמוך בהם בהחזקת הרכוש. התשובה היא, שמשלם המסים באופן מעסי אינו מכניס אף פרוטה להחזקת כל הרכוש הזה, אלא הרכוש - על-ידי הכנסותיו - מחזיק את עצמו; יתר על כן, הוא טבוטט על עודף מסוים, המיועד לפעולות אחרות.

אם נקח לדוגמה את הנכסים העירוניים שעליהם דברתי, הרי בראה כי בשנת 1949/50

הגיעו ההכנסות מהרכוש הזה ל-1,745,000 ל"י; בשנת 1950/51 ל-2,601,000 ל"י; בשנת 1951/1952 ל-3,023,000 ל"י; בשנת 1952/53 ל-3,638,000 ל"י; בשנת 1953/54 ל-5,000,000 ל"י, ולשנה הבאה המומדן הוא - 6,433,000 ל"י. אם נטבח את כל ההכנסות, כולל השנה בגיע לטכום של 16,700,000 ל"י. וזה - בטכר-דירה שרפתו עומדת על זו שטלפני יוליאנו השתדל.

עזה היינו צריכים לחסדיע בתיקונים, רגילים ומיוחדים, טכום של 5,331,000 ל"י - כלומר שליט טכל ההכנסות. אני רוצה לומר לוועדה, כי אני טמד גמה ומאוטר על כך שברכוש גדול כזה, שבחלקו הגדול הוא רעוע - לטרות כל הקסיים טעמדו בפנינו - יכולנו להביא את הרכוש למצב בו הוא נמצא עתה. אינני מתכוונן בכך לומר, טמין עוד טה לעשות בטט זה, טבל פעלנו רבות.

אני טמין כי הרכוש הזה משלם את המסים המטטלתיים והעירוניים כמו כל רכוש אחר - והוא גם חייב לשלם; מעולם לא דרשתי בטבילו פריבילגיות מיוחדות ואינני חוטב טהן מגיעות לו. אנו מטמים גם את המרנובה - וצריכים לשלם.

יש כמובן הוצאות גבייה של טכומים קטנים - 3,489,000 ל"י.

בכל השנים הטלה ישנו עודף של 4,392,000 ל"י של הכנסה על הוצאה.

אני רוצה טיד לומר, שטוכוחה לבורג העלמה בטכר-הדירה, בהטטב עם הוצאות התיקונים ואת העלמה בטמים וכד' - ואת תבור העלמה בטנה הבמה, היא צריכה לחול גם על הרכוש הזה, ותבור עליה גם בהכנסות.

מתוך 4,392,000 ל"י הטקענו בטיקום 30 אלף דובם פרדס, והבטנו אותם השנה למצב, שבפעם הראשונה הם גותנים לבו עודף של קרוב למיליון ל"י. אני חוטב טההכנסה ברוטו מגיע השנה ל-4 מיליון.

ברצוני לציין, כי בזטנו לא היו קופצים רבים על מלמכת טיקום הפרדסים - ולולא המפורטופוט ועוזריו היו לוקחים על עצמם את מלמכת הטיקום ואת הטקעה של טילידנים ל"י - והיו גם פרדטנים רבים טמטרו כי לא כדמי לעשות זאת - לא היינו מגיעים למה שהגענו. אני חוטב טזהו טפעל כביר, ביחוד את הגענו כגר השנה למצב בו ישנו עודף, שבחלקו מוזרח בחזרה להטקעות טטוילמות ולטכלוליים.

עזה ברצוני לומר, שהרכוש כפי שהוא כיום, בכללו, אינו עולה לקופת המדינה - וגם לא צריך לעלות - אף פרדסה. אין כל הצדקה לטענות שהמצב הוא טובה.

ר.ש.

פה בני רוצה לומר, אמני רוצה תיד גדול לענף הפרדטנות, לא רק בגלל הקור בספרד, אלא גם בגלל עליית היבול, השיפור ית יוד מאפשר, העלאת פריון העבודה - כל זה נותן לענף הפרדטנות סיכויים גדולים מאוד. הרכוש הזה כשילעצטו יכול להיות רכוש הנושא את עצמו ומכניס רווחים.

אולם גם ימלו - נותני מהי הסדיניות, הרי בני מוטר: לאכור את הרכוש הזה - אמל בסחיר מוית. אין כוונת הסמלה, או חובתה, להפטר מן הרכוש הזה בכל סחיר. אם היא תעשה זאת - היא תהרוס את כל יוק בכטי דלא-נידלי במרץ. יבנית, היא אינה יכולה לעשות זאת. סיון יתרכוש הזה כשמש ומוכרח ליטש בבוא היום לסילוי התחייבויות סטודיות שהוטלה קבלה על עצמה כלפי המוסדות המיוחדות בקשר עם שאלת הפצויים לערבים היושבים בחוץ-לארץ, שהרכוש הזה היה שלהם.

חבר הכנסת גרינב טבור שאם דורשים היום 800 ל"י בעד חבאם פרדס, זהו סחיר סוגזם מאוד. אנו שיתדלגם לקבוע את הסחירים לפי רמת הסחירים הכללית במרץ. על-כל-פניה דבר אחד ברור: לא יכולה להיות סדיניות של סכירה בכל סחיר.

2,400,000 דונאם בטכרו לקק"ל. תנאי הסכירה הם, שהקק"ל תילט את הקרן תוך 20 שנה, ועבור החוב היא תילט 2.5%. סחירי הקרקע הוערכו על-ידי ועדה הוותפת של רשות הפיתוח, המוצר והקק"ל. בחוזה ישנו סעיף המוסר, שהחוב קשור למטבע, ואם שער המטבע ירובה - ישמנה במופן הוויסמטי גם גודל החוב.

בסיכוסו של דבר, איבני חושב שאלה היו תנאים קשים. עתה נשארו גילי רשות הפיתוח הליון דונאם קרקע. החוזה כולו יסתכם עם עליית היער עד היום ב-100 הליון ל"י. עד כמה יבראה לי, אם נלך לפי הסחירים הרגילים ואחריו כן בבוא לאיזה-שהוא הסדר בנוגע לרכוש הזה - לא ייאר עודף גדול בקופת הסדינה.

השטח של הליון דונאם קרקע מוכר ברובו הגדול לשיקים ובחלקו הקטן לאנשים פרטיים. אני יודע שבענין זה היו מדבר תלונות, הודעתי כבר לוועדה שאני מגיש את החומר הזה, ובמידה יביווכח כי אנשים פעלו בניגוד לחוזה - מיד נבטל את החוזה איתם. מהרכוש הזה יש לנו הכנסה של חצי-הליון ל"י בערך, וזה דבר חשוב במטרת הכנסותינו. אנו מקווים שהרכוש הזה יצטמצם על-ידי התלישות קבע, ואם כי זה יביא ליבוי בכל סוג החכסות - הרינו רוצים שגם כפעולה טובה. המוסדות המיישבים מוענים, שדמי החכירה ברכוש הזה הם גבוהים יותר מאשר דמי החכירה בקק"ל. אני חושב שישנו הבדל בין סוגי הדברים, וגם הסחיר צריך להיות יונה.

אעבור עתה לפרדסים. השטח של 30 מלף דונאם פרדס ירדנו ל-25 מלף דונאם, כי סטרנו להתלישות הקבועה בשנה הקודמת 5000 דונאם, נוף

ל-3000 דונאט, יהיו מקימים עצמם החזיקין ושיקטרו. באנו לידי הטכס לסכום השנה 7000 דונאט, לפי רשימה שהגיעה מחלקת ההתיישבות של הסוכנות - זה כולל את ההתיישבות העובדת והתיישבות הטעמד הבינוני. רשות הפיתוח לא פסלה אף יום אחד שהוצע על ידי מחלקת ההתיישבות של הסוכנות, מולט הבענו לפניכם את חרדתנו, שלא נעמוד בשיטת הפרדסים במותו סצב בו אנו עומדים בשיטת המסעים והזימים - שהמקיים לא שיקטרו אותם והשאירו אותם שוטחים.

הסוכנות היהודית היא החותמת

חונה עם רשות הפיתוח. אני דרשתי זאת וסטכתי על הבטחתה של הסוכנות, שהפרדסים יעובדו. התנאים הם משלומים חוץ 8 שנים, ללא הפסדה ליער המטבע. איננו נכנסים עכשיו לזריכות אם אי-ההצדה לוצדקת או אינה לוצדקת, אבל אנחנו מקציין את העובדה.

בתחילה היתה כוונה לסכור את

הפרדסים רקחמורת מטבע חוץ. מולט עתה אנו סוכנים לסכור גם תמורת מטבע פנים. בכון שיכול להיות ויכוח על המחיר - אני מסכים עם חבר הכנסת אריאב - אבל איננו סוכן להתווכח על המחיר במסגרת של ועדת הכספים. איננו סוכן גם לוטר מראש שחבר הכנסת אריאב לא צדק בהערכתו, ש-800 ל"י עבור דונאט זהו מחיר סוגזם ביותר. אבל אני יכול להבטיח לוועדת הכספים שהכוונה היא לסכור ואין כל כוונה לסנוע את המכירה. אבל גדרים שאין להם בכלל שוק, יש בדרך כלל קושי רב לקבוע את המחיר.

(המשך הישיבה רשימה שה)

ה. שטנר:

אין עוד רשות למכירת רכוש זה, פרט לרשות הפיתוח.

ו. דיין:

אם מסרתם 7000 דונם, מדוע לא מסרתם את הכל?

ה. שטנר:

קודם כל עלי להעיר שאנו מופרים ולא מוסרים. זה נעשה במידה וישנו גוף יחראי שיכול להנמיח שהפרדס יעובד כדאי, כך שכל פעולת הקיקום שנעשתה לא תרד לטמיון. הרשימות אותן הגישה מחלקת ההתיישבות לשנה זו, הקיפו 7000 דונם ולא יותר. היא לא היתה מוכנעת כי יש מספר גדול יותר של גופים שאפשר למסור להם פרדסים.

פרט לפרדסים הנמסרים להתיישבות ופרט לקרקע שאפשר למכור גם לקרן הקיימת, ישנה נכונות למכור פרדסים בעיקר תמורת מטבע חוץ אך גם תמורת מטבע מקומי, במחיר שעליו באים סני הצדדים להסכם. לעת עתה לא נקבע תנאי של הצמדה, כי ההנחה היא שפרט להתיישבות ישולם המחיר במזומן. זהו שוק הנמצא עדיין בהתחלתו, אך יתכן שנצטרך לבוא גם בנדון זה להשקפה אחרת.

אשר לרכוש עירוני, הרי אנו מוכנים למרוקאת בתי העסק ואת הדירות למחזיקיהם, בתנאי שיסלמו סליס במזומן ואת השאר בתשלומים לשמונה שנים ללא הצמדה. הערכת שווי הרכוש נעשית על ידי המעריך הממשלתי. משתדלים לקבוע את המחיר על פי מחירי השוק; לעתים נקבע מחיר בסוף מן המקובל, לגבי בתי תפוחים.

גם סדיין של קרקעות נקבע על ידי המעריך הממשלתי, אנו משתדלים לקבל במזומן חלק גדול ככל האפשר של המחיר, אך בכל אופן לא פחות מ-50%. נכון הוא שהפרוצדורה שלנו אינה קלה. קטורים בכך המעריך הממשלתי, ועדת מכירות פנימית של רשות הפיתוח, ועדה כללית שמסתתפים בה מנהלי מטרדי הממשלה ואנשים שמחוץ לממשלה, ולבסוף צריכה כל מכירה לקבל אישורה של ועדת שרים. יש להבין כי מכירת רכוש על ידי הממשלה אינה יכולה לעשות באותה פסטות שיכול להרשות לעצמו אדם פרטי או אפילו חברה המוכרת את רכושה. מן ההכרח שכל מכירה הנעשית על ידי רשות הפיתוח תעבור כמה וכמה בדיקות, והלוחי ולא תישמענה חלונות על רשות הפיתוח מבחינה זו, כפי שהן נשמעות בעתונות כדי פעם בפעם.

י. פורר:

לפי עניות דעתי אין זה מתפקידו של שר לאשר כל מכירה ומכירה. האם בטקרה שנציע לבחל את הצורך באישור המכירה על ידי ועדת שרים, תתמוך בהצעה זו?

ה. שטנר:

לטעם כך יש צורך בשינוי החוק. אנו הצענו שינוי שימנע מן הממשלה את הצורך לאשר כל מכירה ומכירה, כך שהיא תהיה חייבת רק במתן הוראות בנוגע לסוגים שונים של נכסים.

ט.ה.

הטעם הוא שאף על פי שהמחירים עבור הנכסים התפוסים הם ריאליים, וכי ניתנות הנחות בחלוקת התשלומים, מספר המסגרים בדירות תפוסות ובעסקות, אינו גדול. לגבי כל הבניינים התפוסים על ידי דיירים, אפשר לציין שתיים או שלוש טרנזקציות בסך הכל לחודש. אם כי במצב הנוכחי אין קונים, אני מקווה שנוכל להגדיל ולזרז את מכירת הנכסים האלה לדיירים וכן את מכירת הטגרטים. עד סוף ספטמבר 1953 הגיעו ההכנסות ממכירת בתים ומגרטים ל-4,25 מליון לירות.

היו"ר י. גורני:

האם ההערכה שיהיה עודף של 6 מליון לירות, מבוססת

על בסיס מציאותי?

מ. שטרן:

למעשה אנו חושבים כי ההכנסות בשנת 1953/54 יסתכמו ב-10

מליון לירות. זהו אותו עודף שאינו מסמס לצרכי רשות הפיתוח, אלא מועבר לפסטלה. הוצאות רשות הפיתוח - פרט לתקציב הארגוני - אינן מופיעות בתקציב ההוצאות. לפי החוק צריכה ועדת הכספים של הכנסת לאשר את תקציבה של רשות הפיתוח. התקציב המפורט יובא לוועדת הכספים. הוא לא הובא הפעם, מאחר שהדיון כאן הוא רק על קטע של התקציב.

בהתחשב עם הגדלת המכירות שתעלה את הכנסותינו מן הקרן הקיימת, ומאידך הגדלת ההוצאות שתהיה בשנה זו, אנו חושבים כי עודף של 6 מליון לירות מבוסס על הערכה ריאליית.

היו"ר י. גורני:

כיצד מתחלק העודף של 6 מליונים בין ההכנסה של

רשות הפיתוח ובין היתרה מן הבתים?

מ. שטרן:

היחס הוא 5,3:0,7.

אשר להסכרת בתים על ידי "עמידר", הגדלנו חברה זו במידה המכסימלית האפשרית. כיום יש ברשותה קרוב ל-70 אלף יחידות דיור שונות, בהן היא מחזיקה ואותן היא מסכירה. מתוך ברורים והסכמה הדדית הגענו למסקנה שאם נגדיל גוף זה יתר על המידה, הוא לא יוכל למלא תפקידו לגבי 120 אלף יחידות. הרחבה זו צריכה להיעשות בצורת תהליך. השנה חלה הרחבה ב-15 אלף יחידות, ויתכן שלאחר תקופה-מה אפשר יהיה להתקדם ולהרחיב עוד. אני מקווה שפעולת המכירה תצליח, ועל ידי כך יוקטן הקף הרכוש ממילא. פעולת רשות הפיתוח מכוונת לסכור את הרכוש שבירה. איני גורס שפרוש הדבר חיסולה של רשות הפיתוח. אילו הצלחנו לסכור כל שנה 5% של הרכוש, הייתה ההכנסה הרבה יותר גדולה מזו שצויינה בתקציב זה.

אני מוכן להעביר לעיונה

של ועדת הכספים את החוזה עם הקרן הקיימת.

א. הרצפאל:

לא עניו על שאלתי
ביחס להעברת סליון
דונם. הקרן הקיימת מוכנה להיות אחרמית געד דמי החכירה,
ואני חושב שהעניין כדאי גם מבחינה כספית, בנוסף לחשיבותו
העקרונית.

ב. שטר:

קשה לי לענות על שאלתך
זו, מאחר שהמוסד עצמו

לא הציג אותה הצעה.

ג. דייג:

האם חצי סליון הדונם
יעובדו לאחרונה בכגב,

הלולים במליון זה?

ד. שטר:

ברובם כן.

ה. גורני:

אני מציע לדחות את
החשובות על השאלות
הנוגעות לנפקדים, לישיבה בה בקיים דיון נפרד על נושא
זה.

ו. שטר:

שמעתי כי דעות הפיתוח
חידרס לשלם בהתאם למה
שנקבע בחוק רכיסת מקרקעין וכן עבור אדמות נפקדים נוכחים.
סכומים אלה יעברו ל-15 סליון לירות. סטפר הנפקדים
הרשמים לקבל פצויים עבור אדמותיהם הוא די גדול, והמזכיר
על קטח על 300-350 אלף דונם. חלק נכסוך להחזיר בקרקעות,
ואילו 200-230 דונם יהיו בנשם לפצויים. בתקציב השנה
הזאת הכנסנו סכום של 4 סליון לירות מנשלם על קטבוך 15
המליון שאנו מעריכים כי נצטרך ללל. זה יופיע בתוך
סעיף הוצאה בתקציב דיות הפיתוח שיוגה בפניכם.

מיני יכול לומר מה

גובה התמורה יצריך יהיה לשלם עבור הרכוש הגרמני, כי
עדיין מתבאל על כך מינו ומיין. בן מיני יכול לענות
לשאלה על גביות על חשבון רכוש מילתי (סעיף 39).

ביחס למכרזים, אני

קבל את דעתו של חבר הכנסת בז'רנו על יעילותם.
לפני יומיים התפרסמה בעתונות הכרזה ספעס דעות הפיתוח.
עד עכשיו קובל היה להתייחס אל הנכסים שהוצאו עליהם
מכרזים כאל נכסים שיש בהם פתח לקרי. עתה הטבנו
קטר על סוככים ומחורכים שעל ידו תגברה מטערויותינו
למכור ליוור הרחב.

הטח המחזק על ידי

"מטעי המוח" מגיע ל-50 אלף דונם. כיום בעטות השקעות
כספיות גדולות לאורך שקומם של המטעיה האלה, במידה
וימצאו הגופים שיוכלו לקבל על עצמם את עיבודו הרציונלי
של המטע הזה, תהיה לגביהם אותה פרקטיקה הקיימת לגבי
פרדסים.

המחלקה להתיישבות לא רצתה לקבל אותם?

ג. דינו:

לעת עתה היא לא פנתה בדרישה, אני מניח חלק מן היחס הזה ניתן הפצוי לערביה לפי חוק רכישת מקרקעין.

ד. עמדה:

היא לא הכנסת סמכים שלה?

ה. דינו:

לא, יש הסקעות.

ו. עמדה:

אני רוצה לשאול אם ניתן ל"סטעי האוטה" מנופול על איסוף פרי הצבר. הם לא האליחו לארגון את האיסוף, ומילוי אליבו פנתה קבוצת חובשים מטעבודות ומסקומות אחרים, שהציעו לנו לארגון את איסוף הפרי. פנינו ל"מלכות", ולאחר שקבלנו הסכמתם דאינו לקנות את הפרי, כאשר הדבר נודע ל"סטעי האוטה", הם דרשו שנבטל את הענין היות ויש להם מנופול על האיסוף. זו יכולה להיות עבודה בהיקף של 4,5 מליון לירות, שאפשר היה להעסיק בה מספר גדול מאד של מובטלים. האם ישנו הכרח לתת מנופול כזה ל"סטעי האוטה"?

ז. בור' עמדה:

אני מודה כי איני יכול להשיב על כל השאלות, לא רק בגלל קוצר הזמן, אלא גם מפני ידיעתי מגעת לכל השאלות הקשורות ברכוש כל כך עמוס, ועלי לברר זאת.

ח. עמדה:

אם איני מועה, "סטעי האוטה" לא עסקו הטבה באיסוף פרי הצבר, ולא טבעו בעד איש מלמסור זאת לבתי החרושת. המחיר אותו היו מוכנים בתי החרושת לשלם היה כזה, שהוא לא שילם את יום העבודה - אלא אם כן היו נותנים להם טובתידיות. אני מוכן ששאלה זו תידון במיוחד בהסתתפות המטונה על עניני הכהל במדינה, גם בנוגע לבן עטי מחסור בהזדמנות אחרת מה המצב.

חבר הכנסת פורדר שאל אם המחירים של הקרקעות מתקבלים על הדעת. השאלה היא תמיד: על דעת מי? תמיד טוען הקונה שהמחיר גבוה מדי, ולא מן הנמנע שבמקרה זהו אחר הוא גם אדוק. אנו מוכרחים לכוון את עצמנו לפי המחירים בטוק. כאשר חלה ירידה בגולות 25% במחירי המגורים הערובים, הלכנו גם אנו לפי שינוי זה; אם תחול עליה, בלך בעקבותיה. לא נקטנו במיטה של "דמי ינג". דעתי היא שאם בלך בדרך זו, נלפטר מולי מן הרכוש, אך מסף לא נקבל. כמו כן נהרוס את כל שוק נכטי-דלא-ניידי. איני רוצה לומר שאין צורך ברביזיה של המדיניות שלנו לגבי עריס מסויימות, כגון ירושלים או באר-שבע, שבהן צריך לעודד פיתוח שטחים על ידי סמן הבנות במחיר.

עד עכשיו שילטנו במזומן ובהתחייבויות 250 מלף לירות לפצויים לפיק"א לפי חוק רכישת מקרקעין. מתוך טכום זה שילטנו בערך 50% במזומן.

חבר הכנסת גניחובסקי שאל על מספר העובדים. עלי לציין כי מספר העובדים נופל מזה שנקבע על ידי ועדת לבון בשעתו.

אשר להוצאות שכר דירה ובדק בית, חייב גם המשרד שלנו ככל משרד ממסלתי לשלם שכר דירה ולדאוג לבדק בית.

י. פורדר: האם ישנה אפשרות לקבל את מחלקת הקרקעות הממסלתית?

ט. שטנר: השנה התקדמנו בתכניתנו לרכז את האדמיניסטרציה של כל הרכוש במסגרת רשות הפיתוח. אין הכוונה לבנינים ולקרקעות שמשרדי הממשלה מסתמשים בהם. לידי רשות הפיתוח הועבר כל הרכוש שבידי האפוסטרו-פוס לנכסי נפקדים. בכלל זה ישנו רכוש שקיימות תביעות לשחרורו, והוא מוחזק עד אשר תתבררנה תביעות אלו. עם גמר המשא ומתן על נכסי הגרמנים יוגבר גם רכוש זה לידי רשות הפיתוח. עם זאת איני סבור כי אפשר לבטל את אגף מקרקעי המדינה ואת האדמיניסטרציה שלו המטפלת במחקנים ממלתיים גרידא. לדעתי נוכל לחסוך בעובדים בסדווחים המשותפים, אך לא נוכל לבטל את הראשום הנפרד ואת הדאגה הנפרדת לבנינים וקרקעות שהממשלה מחזיקה בהם לצרכיה היא. לגבי העתיד יש לראות שני ענפים: א. רשות הפיתוח המחזיקה את כל הרכוש המשמש לצרכים מסחריים ונועד במשך הזמן למכירה; ב. ענף המחזיק את הרכוש המשמש את צרכי הממשלה עצמה. שני הענפים האלה יהיו כלולים בתוך אגף הנכסים שיוקם השנה.

לא מובנת לי השאלה בענין האוניברסיטה. רשות הפיתוח לא התנגדה לכך שהקרן הקיימת תפקיע ותשלם עבור הסטח הדרוש לאוניברסיטה; היא התנגדה לתנאים שהקרן הקיימת מצאה לנכון לתבוע. היא תבעה שמחיר הקרקעות ייקבע כמחיר קרקע חקלאית, כלומר 40 לירות לדונם. רשות הפיתוח לא היתה מוכנה למלא תנאים אלה, שהוצגו על ידי הקרן הקיימת לצורך ההפקעה.

בקשר לשאלת אריאב על הפרדסים, הרי במידה ואי אפשר יהיה למצוא קונה לפרדסים, יישאר עיבוד הפרדסים בחלקו בידי רשות הפיתוח ובחלקו בידי החברות שעיבדו אותם עד כה.

אני מוכן למסור את כל האינפורמציה בקשר לדו"ח טבקט ציזלינג. כדאי היה אפילו להכין שאלון קבוע שלפיו יימסר דוח מטעם רשות הפיתוח בתקופות קבועות. הכנו דוח לחודש אפריל. יחד עם תקציב רשות הפיתוח סיוגט לאיטורה של ועדת הכספים, יימסר גם כן דוח מקיף, ואם חברי הוועדה מעוניינים בכך, אפשר גם להכין מופס לפיו יימסר דוח שוטף.

היו"ר י. גורני: כוונתנו היא רק לדוח המקיף ולתשובות לשאלות בוסות שחשעוררנה.

היו"ר י. גורני: עלינו להצביע על שלשה סעיפים מקבילים, המופיעים הן בסעיף ההכנסה המועברת והן בסעיף ההוצאה המועברת: א. רשות הפיתוח - 1,795,550 לירות; ב. האפורטרופוס לנכסי נפקדים - 273,250 לירות; ג. המסונה על רכוש האויב - 78,240 לירות.

א. איזלינג: אני מציע להפחית 1,000 לירות מכל אחד משני הסעיפים הראשונים.

היו"ר י. גורני: אני מעמיד להצבעה את אומדן ההכנסה מסעיף האפורטרופוס על נכסי נפקדים.

הצבעה
אוסר אומדן של 273,250 לירות.

המתייגות לחבר הכנסת א. איזלינג

היו"ר י. גורני: אני מעמיד להצבעה את אומדן ההכנסה בסעיף 18 (מרווח הפיתוח).

הצבעה
אוסר האומדן של 1,795,550 לירות

המתייגות לחבר הכנסת איזלינג

היו"ר י. גורני: אני מעמיד להצבעה את אומדן ההכנסה בסעיף 21 (המסונה על רכוש האויב).
לסעיף זה אין הצעות נוספות.

הצבעה
אוסר האומדן של 78,240 לירות

ש. בן ראובן: שמענו כי 6 המליונים של רשות הפיתוח הם עודפי הכנסה על הוצאה. אולי אפשר להכניס לתקציב את הסכומים הכוללים של ההכנסה וההוצאה, כך שהעודף נטו יתקבל ממילא?

היו"ר י. גורני: מבחינה מספטית חוקתית אין תקציב רשות הפיתוח יכול להשתלב במסגרת התקציב הרגיל. אפשר יהיה למסור פרטים אלה לחברי הוועדה בתור אינפורמציה.

א. איזלינג: אני מבקש לדחות את ההצבעה עד שנקבל מספרים אלה.

מ. שמונר:
 לאינפורמציה אני רוצה למסור כי התקציב המסוער להוצאות רשות הפיתוח בשנת הכספים הבאה, עולה פי שלש על מה שדובר פה. נתתי גם אינפורמציה כללית על התקציב שלנו. נראה לי שאם נעזר הכספים מאשר את האומדן לעודף של ששה מליון לירות, אפשר יהיה למסור על מסגרת זו גם כאשר יוגש לה לאיטור תקציב ההכנסות וההוצאות של רשות הפיתוח.

היו"ר י. גורני:
 ועדת הכספים יכולה לקבל החלטה על האומדן מבלי להתנות זאת בידיעת תקציב רשות הפיתוח בכללו, כי בכל סעיפי תקציב ההכנסות היא מאשרת רק אומדן של הכנסה מסקור מטויים, אם לפי דעתה יש לאומדן זה ביסוס. אנו שומעים כי לגבי סקרה זה יש ביסוס לאומדן של ששה מליון לירות, אך שאין עיכוב ענייני לאיטור הסעיף. אולם אם ישנה בקשה לדחות את ההצבעה, נוכל לקבל הצעה זו כשם שהחלטנו לדחות לטובע גם הצבעות בסעיפים אחרים.

מ. שמונר:
 אני מוכן לפרט כיצד הגענו לאומדן של 6 מליון לירות עודף. מטיתי לוועדת הכספים כי בינה זו היה לנו עודף הכנסה על ההוצאה בסעף נכסים עירוניים, בשיעור 1,672,000 לירות. אנו מניחים כי בשנה הבאה יהיה אותו עודף, ואף יתכן שלרגל הגדלת שכר הדירה אף תחול בו עליה; על כל פנים, אי אפשר להניח באשכון הכנסות המבוטטות על חוק שלא חוקק עדיין. כמו כן אנו מניחים כי לאחר העברת הפרדסים ישאר לנו בטוח הוקלאי עודף של 0,5 מליון לירות. אנו מניחים שמעודפי המכירות יבוא יותר הסכום, כלומר 3,5 מליון לירות בערך. 0,7 מליון לירות נקבל על ידי מכירת שכונים במסאעות "עמידר". בטן הכל אנו מגיעים לעודף העולה על 6 מליון, אך ליתר בטחון נקטנו רק בטכום זה.

א. ציזלינג:
 אני חושד על הצעתי לקיים רק את ההצבעה בטובע הבא.

י. גורני:
 אני רוצה להזכיר שלא סיימנו את ענין דמי המפתח, אם כי בררנו אותו כבר לפני כמה חדשים. אני מציע כמו כן לערוך בתקופה מאוחרת יותר בדיקה יסודית של תקוני הארנונה. כעת אני מציע למסר את תקציב הארנונה בכללותו, מתוך הסתמכות על חוט החשכנות של ד"ר לבדאו.

מ. גניחורסקי:
 בטובע שעבר ייכטנו שהשבוע יוחלט סופית על מסכורת השופטים. מכיוון שזה רק ענין להצבעה קצרה, אני מציע לסיים זאת עכשיו.

היו"ר י. גורני:
 השופטים קיבלו מפרעה, וכתבנו מכתב לשר האוצר בו מחליצה הוועדה שדין הדיינים יהיה הדין השופטים לענייני המסכורת. לפיכך אין דחיפות בהצבעה, ובעבור עתה לדון בסעיפי מס בולים, בולי הכנסה מסעטועים, קרן הארנונה ומלווה חובה-מס רכוש.

אומדן ההכנסות לשנת 1954/55

ב"ר לונדון: קודם כל בדאונז' לדבר על סט הבולים.
 שלשת הטעיפות: 13 (סט בולי הכנסה
 משעשועים); 14 - סט בולים ו-22 - סט בולי הכנסה, צריכים
 לתת בטוחה זו 5,5 מליון לירות גם יחד. סכום זה הוא
 כמעט כפול מן ההכנסה שהיתה בטוחה הקודמת ואני מציע
 לומר שאיני רואה ביטוח לאומון זה לאחר שלא נתקבלו
 הצעות להכנסת שינויים מתאימים בחוק סט בולים. יתכן
 היה להגיע להך על ידי התקוות שהוכנסו אתמול ועל ידי
 קבלת הצעה בקטר למס הטבובות, אולם העניין לא נתקבל
 של ידי הממשלה, אם כי האומדן שנערך על ידי על 5,5
 מליון לירות היה מבוסס על תקונים אלה.

קיימת השתתפות גדולה מתשלום סט
 בולים, היות והחוק לקוי מאד בחלק זה. אין כמעט
 כל אפשרות להעמיד עברייני לדין. אני מספל בענייני סט
 בולים כבר חמש שנים, ובמשך תקופה זו לא נטתיים סום
 משפט בבית המשפט המחוזי. משפט אחד או שנים נטתיים
 בבית משפט השלום. כל זה בגלל היותו של החוק לקוי.
 הבאנו הצעת חקון פשוטה לחלק הפרוצדורלי של החוק,
 כדי שאפשר יהיה לגבות את הקנס מיד ואחרי כן יוכל
 הנקנס להגיש ערעור לבית המשפט המחוזי; אם ערעור
 יתקבל, יוחזר הקנס בחלקו או כולו, לפי החלטת בית
 המשפט. כעת אם מישהו עובר עברה על חוק סט בולים,
 יש לי רק אפשרות לקנות אותו ב-50 לירות.

האגוד שלנו עושה בדרך כלל הכל כדי
 לא לשלם את סט הבולים לשעשועים. אפשר לומר כי לגבי
 כרטיסי גתי הקולנוע יש לנו פיקוח ב-99%, אולם מכל
 המטייטים שנמכרו לנשפים הרבים, לא קבלנו מאומה.
 בעקבות מצב זה הצענו לטר האוצר הצעת תקונים יסודיים
 שנתקבלו אמנם על ידי שר האוצר, אולם בוועדת הסרים
 הכלכליים קוצץ החוק במידה כזאת שהוא אינו מסלא את
 סגנתו והמצב יסאר בעינינו. לא בותר לנו אלא להציע לוועדת
 הכספים תקונים נוספים שיאפשרו גביית כספים אלה.
 במידה ודאינו לנקוט עד כה בפעולה מספטית, לא יכולנו
 להשיג את ההוכחות הדרושות, כי הקהל אינו מסתף
 אתנו פעולה. המעניין הוא שכאשר התחלנו להמיל קנסות
 מכטימליים על כרטיסיים שלא שולם עבורם סט בולים,
 הסכימו הנוגעים בדבר לשלם את הקנסות ולא ערערו
 בפני בית משפט. זוהי הוכחה שהרווח על ידי האסתמטות
 היה גדול עוד יותר, בית קולנוע מסויים באיפה,
 למשל, שילם פעמיים בזה מאות לירות קנס, ולא ערער.

ש. בור' ראונ: מהי ההכנסה הטעיית מסעיף 13 - סט
 בולי הכנסה משעשועים?

ב"ר לונדון: סעיף זה כולל גם את סעיף 22 - הכנסה
 מועגרת מסט בולי הכנסה משעשועים.
 האומדן היה 2,4 מליון לירות מסני הטעיפים גם יחד,
 אולם אנו מנייטים כי ההכנסה לא הגיעה ליותר מ-2 מליון,
 הודות לפטור שניתן לכרטיסיים זולים, עליהם חל רק סט
 סמלי של 10 פרוטות. בתחילה תבענו מבתי הקולנוע

אומדן ההכנסות לשנת 1954/55

לקבוע 20% מן המקומות במחירים מוזלים, אולם התברר שעל ידי כך אומצמו בהרבה הכנסותיהן של המועצות המקומיות. לפיכך אמרנו כי איננו מעוניינים בכרטיסי צנע, אלא יש רק בטמיה על מניעת שוק שחור. לעומת זאת מעוניינים בעלי הקולנוע בכרטיסי צנע, היות וחל עליהם מס בולים שמלי בלבד, והכנסתם נטו גבוהה יותר מאשר מכרטיסים רגילים. אולם יש להניח שהם יעלו את המחיר ואז תעלה גם הכנסת מס הבולים.

בטעיף 14 הועלה האומדן מ-1,2 מליון לירות בשנה שעברה, ל-2,5 מליון לירות לשנת התקציב 1954/55. אנני מניח כי הכנסות השנתיות יסתכמו במליון לירות. האומדן הגבוה יותר בא על סמך ההצעה להוציא מסמכים מספטיים, שטרות וחשבונות על ספטיים מבוטלים; עד כה היו רק שטרות מבוטלים, וההכנסות עלו פי חמש בהשוואה להכנסות שהיו ליני כו. האזרחים היו מדביקים על שטר של אלף לירות בול של 10 או 20 פרוטה. אם המיט פרע את השטר, היה זה רווח נקי; אם לא, הוטיף מדי כן את הבולים בסכום הדרוש ושלו את השטר לפרוטסט. הקנט על הדבקת בולים במאוחר היה מכסימם 10 לירות, וההוכחה הייתה קשה מאד. התברר כי היתה הגדלה ב-80%.

ט. בן ראובן: בשנה השוטפת הוגדל בהרבה הקף השטרות.

ד"ר לונדמן: עתה נכין גם חוזים מבוטלים. אנו מציעים כמה שפורים בחוק, כך שהמס יהיה פרופור-ציונלי ולא אחיד. מס הבולים על חוזים נקבע על פי חוק שהוצא עוד בשנת 1927 ולא שונה מאז, לפי אותו חוק יש לשלם 100 פרוטות מבלי להתחשב בסכום עליו נחתם החוזה. הצענו לתת פטור מסם בולים לכל חוזה עד 100 לירות, ומעל לסכום זה יהיה גובה המס 0,25%. זה לא יכביד על האזרחים, אולם אנו מקווים להגדלת ההכנסה.

שנוי שני יהיה הנהגת מס על קבלות. עד כה ארין היה להדביק בול של 10 פרוטות על כל קבלה עבור טכום העולה על שתי לירות. הוצעני פטור לקבלות עבור סכום שאינו עולה על עטר לירות, ומעטר לירות ומעלה יחול מס של 50 פרוטה.

שנוי שלישי נוגע להעברת נכסי מקרקעים. ישנן חברות המחזיקות במגרש או בית, ועל מנת לעקוף את רישום ההעברה בטאבו ומשלוח המס הקבוע שם, עושים את מכירת הנכס על ידי מכירת מביות החייבות רק במס בולים. מעתה תהיה טרנזקציה כזאת חייבת אותו שיעור מס כמו העברה בטאבו.

מס חשבונות עומד עדיין לדיון בממשלה. ההצעה היא להייל מס של חצי אחוז. בדרך זו אפשר יהיה לשלב ולפתור גם את הבעיה של מס מותרות, מס מסוייג וכו'.

ברצוני להודיע שאני מטטייג מן האומדן בשיעור 5,5 מליון לירות כפי שהוג מופיע בתקציב, אם לא תוקלנה הצעות תקונים אלה.

3.3.54

אומדן ההכנסות לשנת 1954/55

א. צינולינג:

אם נציג מסדר האוצר אינו יכול לבטל את האומדן המוצע כאן, אני מבקש להזמין את סדר האוצר לברור, או סיוע אומדן אחר.

היו"ר ל. גורי:

האומדן מבוסס על הצעת התקונים בחוק, כפי שהוצעה לראיונה. נוכל להביא לידיעת סדר האוצר שלדעת סדר לנדאו אין האומדן סכאן מבוסס, אולם אין לד"ר לנדאו רשות להציע אומדן אחר בטעם האוצר.

ד"ר לנדאו:

עמדתי זו ידועה לד"ר מנדלסון. כמו כן ידוע לו שאני אומר את הדברים בפני ועדת הכספים, והוא אמר כי הוא מוכן להוסיף בענין זה בפני הוועדה כדי לבטל את הצעת האוצר.

א. סטופ:

אני רוצה לטאול מדוע לפי הצעת התקונים ייעשה עוול לקבלן הרוכס קרקע פרטית על טנת לבנות עליה כמה עשרות דירות, אותן הוא ימכור למסתכנים. לפי החוק יצטרך לרסום קודם כל את העברת הקרקע על סמו ואחרי כן יעשה העברה שניה על שם המסתכנים ויצטרך לשלם פעמיים מס העברה, מבלי שיהיה זמא בחשבון בתוך הקלקולציות של מחיר הדירות.

ד"ר לנדאו:

לפי החוק הקיים, אם יש נכס מסויים מסויים X, ובעליו מוציאים עליו רק שתי מניות, משלמים את המס רק על שתי מניות אלו, והמכוס אינו עולה על כמה פחות. אחרי כן בונים בית בן עשר דירות, וכדי לא לשלם 5% מס העברה אלא רק 0,5% מס בולים, מקציבים מניות אחדות לחמסה דיירים. מאחר שחמסה אנשים אלה מהווים 50% של בעלי הנכס, מלמים רק 0,5%. תבעתי את תקון הדבר מאז אני עובד במסדר האוצר, אך עד עכשיו לא הוכנס בו שנוי. יש להניח כי לא יותר מ-5% טכל ההעברות שלחו את מס ההעברה המגיע לפי החוק. לפי הצעת התקון תהיה כל העברה שהיא חייבת בטוחו שיער של מס.

ד"ר מנדלסון:

הוויכוח בין סדר האוצר לבין האומדנים לגביית המסים השונים, הוא ויכוח רגיל. אנו מבטיח להציב מטרה רחוקה כדי ללחוץ על גביית הכספים המגיע למדינה.

לגבי מס הטעוועים אינו רואה כל סכנה שהאומדן לא יתאמת. אני מקווים כי סדר לנדאו יצליח בגביית המסיה האלה כפי שהוא הצליח בגביית מלוח חובה וכוסר. לפי הערכת ארין היה מס הטעוועים על כרטיסי קולנוע להכניס 5-6 מליון לירות, אולם לא ניאול של כרטיסי הזמנה וכרטיסי צנע שלא חל עליהם לא מס סמלי. כן לקויה קביית המס במוטבות. יש גם השתמטות מתשלום המס על כרטיסי כניסה לנטפים.

ההכנסות מס בולים הן בבחינת "סדה טינקוגניטה". איש אינו יכול להעריך מראש מה יהיה הקף השטרות בשנה הבאה. על ידי סירות טבוייליים וכל על ידי חוזי שכר דירה טבוייליים לפי ערכיהם טובים, אנו מקווים לגביה לפי העריך שאינו גבוה אך גם לא רק סמלי. באיטליה ובצרפת מהווה מס הבולים כמעט את סעיף ההכנסה העיקרי אחר סעיף המס. היתה ועדה שדנה על מס הבולים, בראשותו של מר סוזיב. אנו דרשנו מסם הבולים ייקבע "אד וולורם", אולם היתה התנגדות והוטגה פסדה על סכום קצוב. אין אני יכול להתחייב שהאומדן יתאמת, אך אפשר להניח כך. אני אופטימי בענין זה, ביחוד לאחר סתימת הפרצות המספטיות הגדולות. אני חושב שעל ידי עבודה מאומצת מטעם הרשות הגובה, אפשר יהיה להשיג סכומים אלה. אם אין לוועדה ספקות רכיניים כזו, נותר לגבי אומדן זה, אני מציע להטאירו כפי שהוצע, ולעזור לטחי הרשויות המטונות על גביית מס בולים להפעיל מהראשון באפריל את הגביה לפי בסיס מספטי חוקתי מתאים.

ח. אריאב: ישנן שתי גישות ביחס לאפשרויות הגדלת ההכנסות מססים: יעול הגביה או הגדלת שיעורי המס. אם ישנם מסתמיים מתשלום המס, אין זאת אומרת שאריך להגדיל את שיעורו וללחוץ על ידי כך עוד יותר על אלה המקיימים את החוק לכן אין בהסוס רב בהצעת חוק זו ואסתייג מכל הצעת הכבדה. כסובן שאם ישנם דברי אבסורדיים צריך לתקנם, אולם יש ללחוץ ככל הניתן במסגרת החוק על אלה שאריכים לטלם ואינם עושים זאת.

א. הרופלד: החוק הוא ענין שאריך לדון בו לגופו. כעת אסי מציע לאשר את האומדן כפי שהוצע על ידי מטרד האוצר והוסבר על ידי ד"ר מנדלסון.

א. ציזלינג: אני מציע להעלות את שיעורי המס ולהגביר את הגביה מטעטועים טרק מעטים בעלי יכולת מרובה יכולים להרשות לעצמם. לעומת זאת אני מציע להקל בשיעורי מס הטעטועים החלים על טעטועים עמטיים.

אני מתנגד למס הבולים בצורתו זו, כי אני רואה בו נסיון לעבור למס מחזור. אני מציע להעמיד את האומדן על 1,5 מליון לירות בלבד.

היו"ר י. גורי: אני מעמיד להצבעה את אומדן סעיף 14 - מס בולים - על 2,500,000 לירות.

ה. צ. ג. ע. ה.
האומדן אושר.
הסתייגות לא. ציזלינג

הי"ד י. גורני:
 אני מעמיד להצבעה את אומדן מס
 בולי הכנסה מטעטועים, המסתכם
 ב-3 מליון לירות - 1,5 מליון לפי סעיף 13 ו-1,5 מליון
 לפי סעיף 22.

א. ציזלינג:
 אני מציע להפחית אלף לירות מן
 האומדן.

ה צ ב ע ה
 האומדן אוטר

הסתייבות לא. ציזלינג

הי"ד י. גורני:
 אנו עובדים לדון בסעיף 19 -
 הכנסה מועברת ממלווה חובה ומס
 רכוש.

ד"ר לנדאו:
 מסרתי לכם דין וחשבון על הכנסות
 המלווה עד סוף ינואר. עד
 תחילת פברואר הגיעה ההכנסה ל-6,750 מליון לירות.
 בחדש פברואר היתה הכנסה של 1,5 מליון - סך הכל 8,25
 מליון לירות. אני מקווה שנגיע להכנסה של 9-9,5 מליון
 לירות. לא הגענו לסכום של 12 מליון לירות, משום שחלק
 גדול מאוד בחר בכופר במקום במלווה.

מספר העובדים היה בהתחלה 150,
 ובמסך שנה זו נוספו עוד 20 עובדים, כי לא יכולנו
 להתגבר על עומס העבודה. בהצעה זו לקחנו בחשבון פחות
 מ-150 עובדים.

אנו עובדים לתקופה של הכנס
 שוטות סופיות, ומיד אחרי זה פעולת ועדות ערעורים.
 לשם כך דרושה תוספת של 50 אלף לירות לתקציב. לסעיף
 ועדות הערעורים נקבעו רק 10 אלפים לירות, אם כי
 טרשנו 25 אלף. אם בכל הארץ תהיינה עשרים ועדות
 ערעורים, בכל ועדה ישנו שלשה איש וכל ישיבה תעלה 20
 לירות - לא יכסה סכום זה אפילו חלק מן העבודה.

לשמאים צריך לשלם עבור הערכת
 מקרקעים. לכן אני מבקש את חברי הוועדה לקחת בחשבון
 שאם רוצים כי העבודה תיעשה במלואה, יש צורך להגדיל
 את התקציב מ-400 אלף לירות כמוצע כאן, ל-600 אלף.
 הוצאות נוספות אלו אינן נגרמות על ידי צרכים
 אדמיניסטרטיביים, אלא על ידי הצורך בבצוע פעולות
 המחויבות על ידי החוק.

הי"ד י. גורני:
 האם האומדן של 9 מליון לירות
 המופיע בסעיף 41, נכון גם לדעתך?

כן.

ד"ר לנדאו:

ע. בן ראובן: אני רוצה לשאול את יושב ראש
 בין ארגון מס הארנונה ובין
 ארגון מס רכוש. את קשר הזה איננו קיימם עדיין, נדמה
 לי שאפשר לאחד את שני המשרדים האלה.

שבית, אני חושב כי לגבי הטבה
 הורה ארין אומדן ההכנסות מסלונה חובה להיות גבוה
 יותר מן ההכנסה הזימה הטבה, כל המנה התחילו די
 מאוחר בגויה. כמו מן המוסדות הגביות של שנת 1953
 ברובן על ההרות זמניות. ההפרש בין ההרות שלו לבין
 הקביעה הסופית הוא הפרש גדול מאד. בשנה הבאה ייגבו
 גם המכומים ולא נגבו עדיין וגם ההפרשים. לדעתי
 יש מקום אפילו לאומדן של 15 מליון לירות.

ד"ר לבדאנו: בין שני הסגנונים שהוזכרו
 כאן יש רק קשר של ידיעה החומר
 ו"מוניה פרטנולית" גבנהלה. מולם אין כל יסוד לשלב את
 דרכי הטובה מן דרכי הגויה של המלווה והארנונה.
 המלווה מיוסד על הערכות ועל מודדים ומיליון הארנונה
 מבוססת על ההרות המייש על המסלום שהוא שילם עבור
 טוהרות ואינו ומיליון המסלום עבור בנינים מחושב לפי
 מודד תאורטי מבוסס על וורקו שאין לו כל קשר עם
 מלווה החובה. שלישי, אין בארנונה כל ריטום, ידיעה
 או גביה על הפרשים, המהווים חלק הגון של הכנסות
 המלווה. עם זאת, יש באויר הכניית שתבוצע אולי עוד
 באויר אפרייל, של ריכוז גביית כל המסים לפי מזורים,
 ועל ידי כך תיפתר גם הבעיה שהציג מר בן ראובן.

לגבי הבעיה הטובה עומדים מקוליו
 ל חבר הכנסת בן ראובן בניגוד למשימות. בינה הרשימה
 צריך היה לגבות 40%, ומיליון בכל אחת מיתל העינים
 הושות 30%. אני מקווה כי נוכל להשיג לכל היותר
 9-9,5 מליון לירות, כי צריך גם להימנע באמצעות טרביה
 בחרו בכופר במקום בולוה, מה לא הובא באמצעות מראש.
 גם טבות זה יהיה מורכב בעים מגביית מסלומים עבור
 שנה זו ומגביית פיגורים בטיעור 1-1,5 מליון לירות
 לשנה הקודמת. במידה והיו הערכות זמניות, הן היו
 המעט תמיד גבוהות יותר מן הסתם בו חייג האזרח,
 וכעת יגאו ודאי מקריה מלה בפני ועדות הערעורים
 ויריין יהיה להחזיר את ההפרשים.

אשר לחשובי לצורך טעיף 66,
 קבלנו רק עכשיו את המכונה המתאימה ובתחיל בעבודה.

הי"ר י. גורדי: אנו עומדים להצבעה על אומדן
 הסעיפים 16 - קרן הארנונה,
 19 - מלווה חונה ומס רכוש, 41 - מלווה חובה מס רכוש
 (הכנסות).

ט.ג.

א. איזלינג:
אני מציע להפחית אלף לירות
מאומדן הארנונה.

י. בדר:
אני מציע להפחית 10,000 לירות
מסעיף הארנונה.

ה צ ג ע ה
אוצר אומדן סעיף 16 (סקרן הארנונה) ע"ס 369,580 ל"י.

הסתייגויות לא. איזלינג וי. בדר

א. איזלינג:
אני מציע להפחית אלף לירות
מסעיף מלווה חובה ומס רכוש.

י. בדר:
אני מציע להפחית 50,000 לירות
מסעיף מלווה חובה ומס רכוש.

ה צ ג ע ה

אוצר אומדן סעיף 19 (מלווה חובה ומס רכוש)
ע"ס 435,680 ל"י

הסתייגויות לא. איזלינג וי. בדר.

א. איזלינג:
אני מציע להפחית אלף לירות
מסעיף הכנסות מלווה חובה ומס רכוש.

רכוש (סעיף 41).

י. בדר:
אני מציע להעמיד את סעיף 41 על
8 מליון לירות.

ה צ ג ע ה

אוצר אומדן סעיף 41 (הכנסות מלווה חובה ומס רכוש)
ע"ס 9 מליון לירות.

הסתייגויות לא. איזלינג וי. בדר.

א. הרצפלד:
עקב הדיון על הארנונה, רוצה אני
להזכיר את ענין נוח יעקב.

כל הבנינים בנח יעקב היו סוג ז', אך מאז שבמגזר
ירושלים נקבע כי כל הבנינים הם סוגים ב' ו-ג', אני
חובע שלגבי נוח יעקב ייקבע סוג ב', וישולמו לה
הפיצויים בהתאם לכך.

ד"ר לונגמן:
באופן עקרוני אני מסכים לכך,
אולם זה יחייב תוספת תקציב.

ע. בנ' ראובן:
אני מציע לבדוק את ענין מקום
לצמצום מעוררי הארנונה.

הישיבה נועלה בשעה 13.30